

Navadne imena možke so Ive, Jure, Mate, Miko; — ženskih pa Bare, Mare, Kate, Ane, kakor da bi drugih svetnikov in svetnic ne bilo! Pa saj pri vas Krajncih je zlo taka; pri vas so pa le Francetje, Jožki, Tončki, Janezki.—Dekličiči še včasih kako lepo krajnsko zakrožijo; možki pa tulijo in tulijo, da se Bog usmili.

Jure Berkopec.

Iz Ljubljane. V saboto zvečer se je v našem gledišu spet očitno razodelo, kaj premore mala stvarica: domača pesem. Sicer večidel prazno gledišče je bilo prepolno zgor in spod ta večer. Gospodična Šmid je Potočnikovo „Pridi Gorenc“ s tako pohvalo pela, da ni bilo pred mirú, dokler ni še ene zapela, Fleišmanove „pod oknom“, s katero se je ravno tako dobro obnesla. — Ali bi vselej polno gledišče, kadar se slovenske igre igrajo ali domače pesmi prepevajo, ne smelo biti gledišnemu vodju gotovo kazalo: napravljati saj včasih kakošno igro v slovenskem jeziku? Da je to mogoče, učé skušnje preteklih let; — da bi bilo v dobiček kasi, je spet preteklo saboto vidil, kdor je viditi hotel. To pa so le naše pohlevne misli, katerih ne vrivamo nikomur. „Und dadrum keene Feindschaft nihe“. — V ponedeljk zjutraj je gorélo v Gradišu v Ljubljani, al le malo ljudi je slišalo ognja hrup, drugi ki so ga slišali, se niso vedili kam obrniti, in vnovič se je pogreševal strel s topovi na gradu, ki je prebudil poprej skor vsacega in je saj sploh naznanjal: ali gorí v mestu, v predmestju ali zunaj mesta. Ker so skušnje že večkrat učile potrebo in dobroto strela, in ker je visoko ministerstvo nedavnej spet dovolilo strel s topovi na gradu Salcburškega mesta, kterege lega je enaka ljubljanskemu, naj bi se mestni odbor obrnil vnovič s prošnjo do sl. ministerstva, da ob ognju dovoliti blagovoli strel na gradu. Zaupati smemo, da se bo zdaj prošnja uslišala, ker so skušnje tako očitno razodele to potrebo. Kdor terka, se mu bo odperlo. Drugo pa, ker je tudi živa potreba, kadar kje gorí, je povsod pravi red pri ognji gasiti; gotovo je, da brez pravega reda, brez pravega vodstva in brez zvedenih pomočnikov se ne da nič dobro opraviti, še manj pa iz gerdega. Če bi se, kakor so „Novice“ že popisale, napravile po izgledu družih držav tako imenovane gasivne združbe (Löschmannschaft) iz mnogih stanov, bo vsak vedil, kaj ima storiti.

Iz Ljubljane. Delječ po svetu sloveči misijonar in rojak naš, prečastiti gosp. Miroslav Baraga, škof Mišiganski, so prišli 26. t. m. iz Amerike v Ljubljano, kjer so bili slovesno in z velikim veseljem sprejeti. V nedeljo so nemški pridigovali v Šenklažu, kjer je bila cerkev tako polna, da se je vse terlo. Drugi dan so se podali na svoj rojstni dom na Dolensko. Gosp. Baraga, slavnoznani pisatelj slovenskih knjig: „dušne paše“, „zlatih jabelk“, „nebeških rož“ in več družih so bili v poslednjem zboru severno-amerikanskih škofov v Baltimoru za škofa v Mišiganu izvoljeni in potujejo sedaj v Rim, poklonit se sv. očetu papežu; v 3 mescih grejo med Indiance v svojo škofijo spet nazaj, ki je tako velika, kakor, na primer, cela francozka dežela. Katoljških kristianov je na ti obširni zemlji le 11.000; al ker so ti zlo semtertje raztreseni in gosp. škof le 2 pomočnika imajo, se lahko zapopade, kako trudapolne morajo biti njih opravila; zraven tega je v severno-amerikanskih državah za razširjevanje katoljške vére še družih ovér in napotkov tolikšnih in takošnih, da za zdaj ni veliko upanja, razširjevati ondi katoljške cerkve, dela je že dosti, ohraniti pridobljeno. Gosp. Baraga so v 57. letu svoje starosti, in od leta 1830 v severnoamerikanskem misjonstvu med Indianci, katerih jezik so se tako navadili, da so v stanu v njih jeziku jim

pridigovati in so spisali slovnico in besednjak indianski, katehizem, sveto povestnico, molitvine bukve in šedruzih bukev v jeziku indianskem. Salcbaher v svojem popisu po severni Ameriki imenuje gosp. Baraga „svitli biser cerkve Kristusove med misionarji indianskimi, kterege ne ljubijo in častijo le katolicani, temuč spoštujejo tudi protestanti in pagani“.

Novičar iz mnogih krajev.

Na prošnjo dunajske kupčijske zbornice je c. k. ministerstvo dnarstva dovolilo zamén preklicanih papirnatih šestíc takim, ki za to prosijo in skažejo veljavni vzrok, po katerem so zakasnili zamén o pravem času.— Po oklicu višjega vojnega poveljništva se bojo za dragonarje jemali prihodnjič tudi konji 15 pestí veliki; dosihmal so mogli imeti en pavec čez 15 p. — Na Dunaji sta dva človeka v veliki loteriji 4. in 5. dan t. m. zadela veliko srečko in potegnila 89.000 fl. sr. Ko sta se prišla v štacuno zahvalit, kjer sta kupila svojo srečo, sta podala štacunarju za uboge — 30 krajcarjev! Štacunar je prav storil, da je očitno razglasil tak milodar, ki družega ne more biti kot zasmehovanje siromažtva čez noč obogatelih gerdih ošabnežev. — Da po nekterem olu (pivi) ljudi glava boli, čeravno ga niso nezmerno pili, pravi dr. Schmidl, pride od tega, da brezvestni olarji namest hmelja jemljejo smereče berstike (Fichtensprossen), iz katerih se med vrenjem razsnova mravljinčji špirit (Ameisenspiritus), ki je zdravju škodljiv. — Rusovski car je poslal imenitnega generala grofa Orlova na Dunaj, kjer so ga naš cesar sprejeli 29. t. m.; govori se, da je prišel o zadevah turške vojske, — s katerim sporočilom pa, ni še znano. Do danes niso prinesle novice iz Turškega nič važnega; kavsajo se po malem skor vsaki dan, večjega boja po bitvi v Četati ni bilo. Nek dunajsk časnik je prinesel te dni novice, da so se angležko-francozke barke sperle na černem morji z rusovskimi in zajele 6 rusovskih, al po naznanilu „Ost Corr.“ je ta novica prazna pravlica. Rusi rabirajo dobrovoljce v Moldavi in Valahiji za vojsko, Turki pa po skrivnih potih Boljarje in kmete na svojo stran, katerim obetajo odpustbo tlake in druge dobrote. Sultan se pripravlja že v Adrianopol in od tod proti Donavi na bojišče. Car je nenadoma poslal glavarja rusovskega vojnega merništva, generala Šilder-ja v Valahijo, da se pod njegovim vodstvom delajo priprave za mostove čez Donavo. Vlada austrijska in pruska se še zmiraj prizadevate pomiriti razpor turško-rusovski; angležka in francozka pa se vsaki dan bolj pripravljate za vojsko; tako je francozka vlada 29. t. m. spet ukazala 40.000 novih vojakov nabrati, ker zadnja nabera ni zadostna bila. — Senat in državni zbor v Parizu je na 27. t. m. sklican. — V ministerskem zboru, kateremu je kraljica predsednica bila, je španjska vlada 16. t. m. sklenila, 6 generalov in 60 družih naj veljavniših nasprotnikov vlade iz dežele izgnati, državni zbor razpustiti, nove korteze sklicati in deželno ustavo premeniti. — Tisti imenitni Černogorci, ki so pobegnili iz dežele, so se vernili spet domú; rusovski oberstar Kovalevski jih je spremil in bo poravnal razpertijo.

	5 %	90 1/8 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	79 1/2 fl.
Obligacije	4 1/2 %	80 1/4 "	Windišgrac. " " 20 "	27 3/8 "
državnega	4 %	72 "	Waldstein. " " 20 "	28 "
dolga	3 %	55 "	Keglevičeve " " 10 "	10 1/4 "
	2 1/2 %	45 1/2 "	Cesarski cekini.	5 fl. 54
Oblig. 5% od leta 1851 B	111	"	Napoleonor (20 frankov)	9 fl. 53
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	88 1/2 "	"	Suverendor	17 fl. 10
Zajemi od leta 1834	232 1/2 "	"	Nadavk (agio) srebra:	
" " 1839	132 1/4 "	"	na 100 fl.	25 1/4 fl.